

[Ebba Strange]

af varetægtsfængslinger og isolationsreglerne, så er det ud fra det grundsynspunkt, at ingen er skyldig, før han er dømt. Så jeg kommer alene på talerstolen for at anholde hr. Knud Linds udtryk, at det, SF tænker på, er forbryderens velbefindende.

Hr. Knud Lind, de mennesker, vi taler om nu, er ikke forbrydere. De er ikke dømt, de er sigtede.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når fru Ebba Strange og undertegnede er uenige, er årsagen jo, at jeg har arbejdet på den mørke side, hvor fru Ebba Strange ikke har været, mens fru Ebba Strange ud fra en måske velmenende teoretisk tankegang forsøger at sætte sig ind i disse sager.

Jeg vil godt gøre fru Ebba Strange opmærksom på, at det jo ikke er politiet, der ganske alene siger, at pågældende skal i isolation. Det sker ad rettens vej, når han med føje er sigtet for en overtrædelse. Fru Ebba Strange har da helt ret i, at det stadig væk gælder, at vedkommende selvfølgelig er uskyldig, indtil andet er bevist, men vedkommende er dog med føje sigtet og også med føje anholdt. Dermed kommer isolationsbestemmelserne ind.

Og disse isolationsbestemmelser, vil jeg sige til fru Ebba Strange, bliver faktisk mere og mere vigtige i et samfund af den karakter, vi har i dag, hvor opklaringsmulighederne bliver ringere på grund af den teknik, der er til rådighed for forbryderen.

Kirsten Lee (RV):

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at isolationsfængsling bør anvendes så lidt som overhovedet muligt. Der er for os ingen tvivl om, at isolationsfængsling kan give både psykiske og fysiske skader hos de mennesker, som jo er uskyldige, indtil de er dømt. På det punkt vil jeg gerne erklære mig lige så uenig med hr. Knud Lind, som fru Ebba Strange var.

For nogle år siden udtalte Retslægerådet, at der foreligger et ret omfattende materiale om isolationsfængsling og virkningerne af isolationsfængsling, som er udarbejdet af overlæge Hans Ehlers. Det materiale så vi meget gerne bearbejdet, så det kan indgå i det videre arbejde med problemerne med isolationsfængsling.

Både Norge og Sverige har jo, som det er anført i SF's tabel, ubegrænset isolation. Vi kunne godt tænke os at vide, hvordan det egentlig administreres i Norge og Sverige. Og vi vil også godt have kigget på, om der i de øvrige lande, som ikke har isolation, men derimod har varetægtsfængsling, eventuelt i praksis kan ske isolation under begrebet varetægtsfængsling. Det ved jeg ikke, men det vil vi også godt have kigget på. Og vi vil også gerne vide noget om, hvordan Menneskerettighedsdomstolens praksis egentlig har været på området.

For os er det meget vigtigt, at isolation ophører, så snart formålet med isolationen er opfyldt. Og det er også en af de ting, vi ønsker blyst i Retsudvalget.

SF's forslag giver altså anledning til, at sagen bliver vurderet grundigt på ny, og vi afventer Straffelovrådets vurdering af sagen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Da fru Ebba Strange jo nu gik så meget op i den helt uskyldiges tilværelse som isolationsfange, vil jeg da meget gerne bede fru Ebba Strange om om ikke andet så senere at tage ordet. Jeg vil gerne have en helt konkret vurdering af, hvornår vi har forbigående skade, psykisk som fysisk. Hvem skal sidde og vurdere en forbigående skade: maveonde, halten eller lettere irritation over, at man ikke kan gå ud og ind ad døren, som man har lyst? Det vil jeg egentlig gerne have helt konkret underbygget fra SF's side. Vi er ude på det fuldstændig ubevelige overdrev, og det synes jeg at SF skulle føle sig for god til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Vi er ikke ude på noget ubeviseligt overdrev, således som hr. Knud Lind var inde på. Vi er inde på et område, der i lægelig henseende er umådelig velbeskrevet, og som kan underkastes objektive lægelige vurderinger. Det, vi er ude på, er hr. Knud Linds omfattende uvidenhed på det område.

Nør Christensen (CD):

Justitsministeren har redegjort for de gældende regler tilbage fra 1984, og så vidt jeg forstod ministeren, er der tale ikke alene om et